

13-Giới Tánh Ác Trái Can:

Phật tại nước Câu-diêm-di, lúc đó Trưởng lão Xiển-na phạm tội nhỏ nên sám hối, các Tỷ kheo thương xót muốn làm lợi ích, an lạc nên bảo Trưởng lão nhớ nghĩ rằng: “Thầy đã phạm tội nên sám hối, thầy hãy phát lồ sám hối chớ có che dấu”, Xiển-na nói: “Các thầy chớ nói tôi tốt hay xấu, tôi cũng không nói các thầy tốt hay xấu, vì sao, vì tôi là con của bậc đại nhân đã đắc Phật pháp; còn các thầy thuộc đủ loại dòng họ, quốc độ và gia đình xen tạp, do tin ưa Phật pháp nên cạo bỏ râu tóc, mặc pháp phục theo Phật xuất gia. Như lá thu rơi rụng nhờ

gió thổi gom lại một chỗ, các thầy cũng vậy thuộc đủ loại dòng họ, quốc độ, gia đình xen tạp... theo Phật xuất gia. Cho nên các thầy chớ nói tôi tốt hay xấu, tôi cũng không nói các thầy tốt hay xấu, vì tôi là con của bậc đại nhân đã đắc Phật pháp”. Có Tỷ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe rồi tâm không vui liền quở trách rằng: “Tại sao gọi là Tỷ kheo mà các Tỷ kheo khác như pháp như luật như trong Giới kinh, vì làm lợi ích nên thương xót khuyên can mà lại chống trái không nghe”, quở trách rồi đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm Tỷ kheo tăng rồi hỏi Xiển-na: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật vậy Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỷ kheo mà tự thân lại làm việc chống trái”, quở trách rồi bảo các Tỷ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỷ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỷ kheo tánh ác nói lời chống trái, khi các Tỷ kheo như pháp như luật như trong Giới kinh khuyên can mà chống trái không nghe, còn nói với các Tỷ kheo rằng: “Các thầy chớ nói tôi tốt hay xấu, tôi cũng không nói các thầy tốt hay xấu”. Các Tỷ kheo nên khuyên rằng: “Các Tỷ kheo như pháp như luật như trong Giới kinh khuyên can, thầy chớ nói lời chống trái, thầy nên nói lời tùy thuận. Các Tỷ kheo như pháp như luật khuyên can thầy, thầy cũng sẽ như pháp như luật khuyên can các Tỷ kheo, vì sao, vì làm như thế chúng đệ tử của như lai mới được tăng trưởng lợi ích, vì cùng khuyên can nhắc nhở và xuất tội cho nhau. Thầy hãy bỏ lời chống trái này”. Khi các Tỷ kheo khuyên can như thế mà không chịu bỏ, thì nên khuyên can đến Ba-lần cho bỏ việc này, nếu chịu bỏ thì tốt, nếu không chịu bỏ thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỷ kheo nói: Thầy chớ nói tôi thì phạm Đột-kiết-la, nếu nói: Chớ nói tôi tốt thì phạm Thâu-lan-giá, nếu nói: Chớ nói tôi xấu thì phạm Thâu-lan-giá, nếu nói: Tôi cũng không nói các thầy thì phạm Đột-kiết-la, nếu nói: Không nói các thầy tốt thì phạm Thâu-lan-giá, nếu nói: Không nói các thầy xấu thì phạm Thâu-lan-giá, nếu nói: Hãy bỏ lời khuyên can này đi thì phạm Ba-dật-

đề mắng Tăng. Trước tiên nên dịu dàng khuyên can bỏ việc này, nếu chịu bỏ thì bảo sám bốn tội Thâu-lan-giá, hai tội Đột-kiết-la và một tội Ba-dật-đề rồi cho xuất tội. Nếu không chịu bỏ thì Tăng nên Bạch-tứ-yết-ma can, pháp can là khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng tác bạch yết ma như sau:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỳ kheo Xiển-na này tự thân nói lời chống trái, đã dịu dàng khuyên can mà không chịu bỏ việc này. Nếu

tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng khuyên can Xiển-na như sau: “Chớ nói lời chống trái, chớ nói rằng: Các thầy chớ nói tôi tốt hay xấu, tôi cũng không nói các thầy tốt hay xấu. Các Tỳ kheo như pháp như luật như trong Giới kinh khuyên can, thầy chớ nói lời chống trái, nên nói lời tùy thuận. Các Tỳ kheo như pháp như luật khuyên can thầy, thầy cũng sẽ như pháp như luật khuyên can các Tỳ kheo. Làm như thế thì các chúng của Như lai được tăng trưởng lợi ích, vì cùng khuyên can nhắc nhở và xuất tội cho nhau. Thầy hãy bỏ lời chống trái này”. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-tứ-yết-ma khuyên can Tỳ kheo Xiển-na rồi cho đến câu: Tăng chấp thuận vì im lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Như Phật đã nói trước tiên nên dịu dàng can ngăn cho đến Ba-lần cho bỏ việc này, đây gọi là ước sắc, cũng gọi là can ngăn. Nếu dịu dàng can ngăn mà không chịu bỏ vẫn chưa phạm, như thế cho đến can ngăn lần thứ ba chưa xong và các trường hợp như phi pháp biệt chúng, phi pháp hòa hợp chúng, tợ pháp biệt chúng, tợ pháp hòa hợp chúng, như pháp biệt chúng, khác pháp khác luật khác lời Phật dạy, không chịu bỏ thì không phạm. Nếu tăng như pháp như luật như lời Phật dạy Ba-lần can ngăn xong mà không chịu bỏ thì mới phạm Tăng-già-bà-thi-sa. Tỳ kheo này nếu nói bốn câu nói kể trên, Tăng can ngăn đều thành can ngăn, can ngăn cách này hay cách khác nếu không chịu bỏ thì nhất định thành tội Tăng-già-bà-thi-sa. Nếu sau đó tăng lại can ngăn không chịu bỏ thì phạm thêm Tăng-già-bà-thi-sa, tùy tăng can ngăn bao nhiêu mà không chịu bỏ thì phạm thêm Tăng-già-bà-thi-sa bấy nhiêu. Tỳ kheo này nên vào trong Tăng bạch rằng: “Các Trưởng lão, con Tỳ kheo tên phạm Tăng-già-bà-thi-sa”, nếu nói liền thì tốt, nếu không nói liền thì từ giây phút này trở đi tính số ngày che dấu gọi là tội phú tàng.